

cíTidels. En sa naixença, els oracles profetisaren desolacions y crims. Y el Destí s* ha complert, anorreant els obstacles; salvant la vida á Edip, á qui un pastor trobà abandonat en desert paratge pels enviats de son parc Layns, que aixís procurava allunyar las calamitosas prediccions. Y el mateix pastor que li salví la vida, ve are á donarli la prova irrefutable de ser éll T autor de tants crims. Edip aclaparat, impotents per lluytar ab el Destí, veu esfondrarse son pervindre, y l'horror al passat li fÁ enguniós el present.

Y jo em revoltó ayrat contra aquestas escenas. Jo no puch soportar aquestas lluytas crudels en que l'home es vensut per lo irreparable; víctima inútil sacrificada ais designis de uns Deus. Y las cortinas se tancan per segona volta y la sala resplandeix de llum y de bellesa.

Son aquestas noyas modernes, aquestas damiselas vulgars que á mi *m consolán de mon desengany, Hi ha tanta bondadosa mediocritat en sos ulls, tanta inefable beatitut en sos somriures que jo las trovo superiors á aquestas heroínas gregas que Sófocles fa declamar estoicas, ideals, magníficas en las taulas.

Y aquets joves anònims, una mica mudats, una mica perversos, y moit barcelonins, ab totas las qualitats y tots els defectes dels joves del meu temps me son més ítpreciables que els héroes de Tebas y Corinte.

.....Y el timbre per tres vegadas ha vingut íl interrompre más divaíacions. L'últim acte comensa.

Edip s' ha fet cego, éll mateix. Sobre ? escena, palpant r ayre en cerca d^ un Uoch per apoyarse^ ens conta las visions de las ombres. Sas páranlas son cruels y en la concisió de las frases hi veyém la foscor de las tenebras. Per \m moment nostra ánima palpa en el buyt cercant un consol que la porti á la llum y se pert divagant en las valls de íns iainentacions. Els Deus han vensut, Edip r home, vós-